जाः पशुर्यजमानः स्यात्। यदनायतने निनयेत्। अनायतनः स्यात्। मध्यमेन पर्णेन द्यावापृथिव्यर्चान्तः परिधि निनयेत्। द्यावापृथिव्योरेवैनत्प्रतिष्ठापयति। तत्कृत्वा। अन्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः" इति। अग्निहोत्रार्थं 'यत्' हविः, पातेनोपहतं तस्य होमपक्षान्यत्रनिनयनपक्षौ पूर्ववदुद्दिष्टौ। ततो 'मध्यमेन' पलाश'पर्णेन', महीद्यौरिति मन्त्रेण 'परिधेः', 'अन्तः', प्रदेशे 'निनयेत्', ततोद्यावा-'पृथिव्योएव', प्रतिष्ठापितं भवति, 'तत्कृत्वेत्यादि पूर्ववत्। यदि सान्नाय्यं कीटावपनं स्यात्। तदानीम्, अन्तःपरिधि 'निनीयान्यत्सान्नाय्यं', सम्पादयेदिति द्रष्टव्यम्॥

यदुक्तं सूत्रकारेण यस्याग्निहोत्रमेव वर्षेन्मित्रो जनानित्यादि। तदिदं विधत्ते। "यदवदृष्टेन जुहुयात्। अपरूपमस्यात्मं जायेत। किलासो वास्यादर्शसो वा। यत् प्रत्येयात्। यज्ञं विच्छिन्द्यात्। स जुहुयात्। मित्रो जनान्। कल्पयति। प्रजानन्। मित्रो दाधार पृथिवीमुत द्याम्। मित्रः कृष्टीरनिमिषाभिचष्टे। सत्याय हव्यं घृतवज्जुहोत। मित्रेणैवैनत्कल्पयति। तत्कृत्वा। अन्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः" इति। अवपतितेन वर्षेण दूषितम्, 'अवदृष्टं', तादृशं हविर्यदा भवेत्। तदा किन्तेन होतव्यं किम्वा होममकृत्वा प्रत्यागन्तव्यम्। होमपक्षेऽस्य यजमानस्य 'आत्मनि' 'स्वदेहे' 'अपरूपं' निन्दितं रूपं, प्रादुर्भवेत्, किन्तन्निन्दितमिति तदुच्यते, 'किलासः', कुष्ठी, अर्शसा रोगेण युक्तो